

תלמודו בידו

דף ו עמוד א

א כיצד יתכן קטן שהגיע עד ירושלים, אך אביו פטור מלחנכו למצות ראייה כיון שאינו יכול לילך עמו להר הבית ?

ב קטן חיגר או סומא, האם אביו חייב לחנכו להיראות בעזרה ?

ג לבית שמאי, כמה חייב אדם להוציא על עולת ראייה ושלמי חגיגה, ומדוע ?

ד לבית הלל, כמה חייב אדם להוציא על עולת ראייה ושלמי חגיגה, ומדוע ?

א עלה לירושלים עם אמו, שאף היא חייבת לעלות לירושלים ולשמוח עם בעלה. וכיון שאמו פטורה מראיה ואינו יכול לאחוז ביד אביו ולעלות, אינו עולה. - "חנה לא עלתה עד יגמל הנער" ואף שיכל לרכב על כתפי אביו, כי שמואל היה חלש.

ב אינו מבריא לעולם: פטור. כיון שאפילו הוא גדול הרי פטור מן הראייה. יבריא עד שיגדיל: פטור. כיון שאילו היה גדול כעת, היה פטור.

ג הראייה, שתי מעה כסף. החגיגה מעה כסף. לפי שעולה חשובה מן השלמים: 1. עולה כולה לגבוה. [ולבית הלל, אדרבה חגיגה עדיפה שיש בה שתי אכילות]. 2. שהרי בקרבנות הבאים בחג השבועות עם שתי הלחם, יש יותר עולות משלמים. [ולבית הלל, אין דנים דיני קרבן יחיד מדיני קרבן ציבור].

ד הראייה מעה כסף. החגיגה שתי מעה כסף. לפי ששלמי חגיגה חשובים יותר: 1. שהרי מצינו שלמים קרבים קודם מתן תורה, שנאמר "ויזבחו זבחים שלמים". ואף שנאמר "ויעלו עולות", אלו עולות תמיד שהן חובה בכל יום, ואין למדים מהם לקרבנות הבאים מזמן לזמן. [ולבית שמאי, עולות אלו היו עולות ראייה]. 2. שהרי הנשיאים הקריבו הרבה יותר שלמים מעולות. [ולבית שמאי, אין דנים דבר הנוהג לדורות מדבר שמצוותו היתה רק לשעה].